

[Svend Nielsen.]

Vi kan med Rette gaa ud fra, at det er almen kendt i Befolkningen, at det at drikke sig fuld er forbundet med Risiko baade for en selv og for andre, og derfor er det ogsaa rigtigt, at vi gennem Lovgivningen siger til saadanne Folk, der vil nyde Spiritus i Overmaal: I ved i Forvejen, det er forbundet med Fare baade for jer selv og for andre at drikke Spiritus i Overmaal, og vil I desuagtet gøre det, og I i en saadan Tilstand gør jer skyldige i en strafbar Handling, bør dette faktiske Forhold, at I har været fulde i Gerningsøjeblikket, betragtes som en skærpene Omstændighed ved Strafudmaalingen.

I Øjeblikket er Retsforholdet jo saaledes ved Automobilforseelser, og det er alle enige om er rigtigt, jeg har i hvert Tilfælde ikke hørt andet. Men vi ved, at berusede Folk kan gøre Ulykker paa mange andre Maader end netop ved at føre en Bil, og derfor bør efter vor Opfattelse samme Regler gælde paa andre Omraader i vor Straffelovgivning. Vi beder derfor ærede Medlemmer om at støtte os i de Bestræbelser, vi udfolder for at faa en saadan Bestemmelse gennemført ogsaa paa andre Omraader i Straffelovgivningen, ved at stemme for det af os stillede Ændringsforslag Nr. 74, som gaar ud paa, at selvforskyldt Beruselse i Gerningsøjeblikket som Regel skal betragtes som skærpene Omstændighed ved Strafudmaalingen.

Saa vil jeg gerne sig et Par Ord om Tugthusstraf. Ændringsforslag Nr. 16 opretholder Tugthusstraf ud fra den Betragtning, at de meget grove Forbrydelser som Røveri, Mord og lignende bør straffes med en strengere Strafart end andre, mindre grove Forbrydelser. Saadanne Forbrydere bør tillige efter min Opfattelse holdes afsondret i særlige Fængsler, saaledes at de ikke kan faa Lejlighed til i Straffetiden at paavirke andre yngre, mindre fordærvede og mindre farlige Forbrydere paa en uheldig Maade. Saadanne grove Forbrydertyper bør efter mit Skøn aldrig have Adgang til i Straffetiden som Følge af fælles Strafart og delvis fælles Opholdsplads at øve skadelig Indflydelse paa Personer, som ikke endnu er helt ødelagt og maaske kan forbedres, hvis de holdes fri for Selskab med disse gamle grove Forbrydere.

Jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 16, som gaar ud paa at opretholde Tugthusstraf som særlig Strafart for meget grove Forbrydelser. Jeg tror, det i det lange Løb

vil være baade det billigste og det bedste for Samfundet.

Fibiger: Vort afdøde Medlem, Fru Hauschultz, var sammen med det ærede Medlem Hr. Elmquist Forslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 15 til § 32 om Bevarelse af Dødsstraffen. Der er en Del i Fru Hauschultz' Parti, som er enige med hende i det Spørgsmaal, og jeg vil da gerne anbefale, at man stemmer for dette Ændringsforslag, saaledes at ikke det ærede Medlem Hr. Elmquist skal staa ene om det.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist gjorde Rede for Fordelene ved at have Dødsstraf og for, hvordan det havde virket i de forskellige Lande. Jeg skal slet ikke komme ind paa den Slags Ting, hvad jeg ogsaa fuldstændig mangler Forudsætning for, men naar jeg ønsker at stemme for Dødsstraffens Bevarelse, er det ud fra en rent umiddelbar Følelse hos mig.

Der ligger jo i Tiden en Slaphed — jeg tænker paa Nævningedomme af forskellig Art overfor Barnemord og den Slags Ting —, og fra Lovgivningsmagtens Side synes man, at man gennem Straffeloven til en vis Grad bør gaa ind for det ved at gøre Straffene mildere. Det forekommer mig, at man ikke fra Lovgivningsmagtens Side skal være med til at gaa ind for det, der er fremme i Tiden, men at man tværtimod skal dæmme op for den Slags Ting ved at beholde de strenge Straffe derfor, ogsaa Dødsstraffen. Efter de mange bestialske Forbrydelser, som finder Sted forskellige Steder i vort Land, synes jeg ikke, Tiden opfordrer til at lempe paa de Omraader.

At Dødsstraffen ikke har været eksekveret gennem mange Aar, synes jeg ikke skulde føre til, at man helt skulde slette den — det kunde maaske være gavnligt, om den var blevet eksekveret ved forskellige Lejligheder.

Naar man taler om, at det vilde være forfærdeligt, om man skulde komme til at halshugge en Mand, som ikke havde begaaet en Forbrydelse — det var det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, som var inde paa det Spørgsmaal —, maa jeg dertil sige, at en saadan Dom vil jo aldrig blive eksekveret, uden at man er bombesikker paa, at det er netop ham, der har udført Handlingen, som man hugger Hovedet af.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for dette Ændringsforslag, og jeg antager ogsaa, at der her i denne Sal er flere, end det giver sig Udtryk i Betænkningen og i Ændringsforslaget, der vil slutte sig til det.